

Badania jakościowe pozwalają na głębszą analizę problemu badawczego, jak również dostarczają dokładniejszej wiedzy na temat analizowanego zjawiska przez nie tyle wskazanie odpowiedzi na pytanie, który podmiot polityki miejskiej sprawuje władzę w *smart city*, dlaczego to się dzieje i w jakim wymiarze. Aby osiągnąć założone cele badawcze, sięgnęłam po metodę studium przypadku i pogłębionych wywiadów indywidualnych.

Case study

Analizę władzy w różnych modelach rządzenia i zarządzania inteligentnym miastem oparłam na konkretnych przypadkach – tj. miastach wdrażających koncepcję *smart city* w ramach danego modelu. Niezwykle pomocne w zakresie wyboru przypadków inteligentnych miast do analizy empirycznej było powiązanie wyróżnionych modeli z ogólnymi modelami zarządzania publicznego, tj. *new public management* oraz *public governance*. Dobór odpowiednich przypadków na tej podstawie przebiegał dwuetapowo.

Pierwszy etap polegał na identyfikacji państw, których tradycja zarządzania odwołuje się do działań w ramach nowego menedżeryzmu i *public governance*. Do grupy państw, na których administracji publicznej NPM wywarło największy wpływ, zalicza się m.in. Australię, Wielką Brytanię, Kanadę, Nową Zelandię i Stany Zjednoczone. Model zarządzania na podstawie *public governance* przyjmuje się najszybciej w państwach o wysokim poziomie i wysokiej jakości demokracji, szczególnie o rozwiniętej demokracji uczestniczącej, do których zalicza się przede wszystkim kraje skandynawskie, ale też Finlandię, Irlandię, Islandię, Szwajcarię czy Holandię. W następnej kolejności należało zidentyfikować inteligentne miasta przynależne do wybranych państw. W tym celu odwołam się do trzech rankingów *smart city*:

- globalnego – *Top 50 Smart City Government* z 2018 r. (w tym prym wiodły głównie miasta amerykańskie i azjatyckie)²⁹⁶;
- europejskiego – *Larger European Smart City Ranking* z 2015 r., zestawiającego inteligentne miasta Europy liczące od 300 tys. do 1 mln mieszkańców²⁹⁷;
- *European Medium-sized Smart City Ranking* z 2014 r., porównującego europejskie miasta liczące od 100 tys. do 500 tys. mieszkańców²⁹⁸.

²⁹⁶ *Top 50 Smart City Governments*, https://static1.squarespace.com/static/5b3c517fec4e-b767a04e73ff/t/5b513c57aa4a99f62d168e60/1532050650562/Eden-OXD_Top+50+Smart+City+Governments.pdf [dostęp: 12.12.2019].

²⁹⁷ *Larger European Smart City Ranking, 2015*, <http://www.smart-cities.eu/?cid=01&ver=4> [dostęp: 12.12.2019].

²⁹⁸ *European Medium-sized Smart City Ranking, 2014*, <http://www.smart-cities.eu/?cid=3&ver=3> [dostęp: 12.12.2019].

Inteligentne miasta potencjalnie wpisujące się w opracowane kryteria wyszczególniono w tabeli 8.

Tabela 8. Inteligentne miasta wpisujące się w wybrane kryteria badawcze

Państwa i ich inteligentne miasta, na których administrację publiczną największy wpływ wywarło nowe zarządzanie publiczne		Państwa o wysokiej jakości demokracji i poziomie społeczeństwa obywatelskiego, w których rozwija się <i>public governance</i> , i ich inteligentne miasta	
Australia	Melbourne, Sydney	Dania	Kopenhaga, Aarhus, Aalborg, Odense
Kanada	Montreal, Vancouver, Toronto	Finlandia	Helsinki, Turku, Tampere, Oulu, Jyväskylä
Nowa Zelandia	Wellington	Holandia	Amsterdam, Eindhoven, Nijmegen, Rotterdam, Haga, Groningen, Enschede
USA	Nowy Jork, Boston, San Francisco, Chicago, Seattle, Charlotte, Waszyngton DC, Columbus, Los Angeles, Atlanta, Kansas City, Filadelfia	Irlandia	Cork, Dublin
Wielka Brytania	Londyn, Cardiff, Bradford, Bristol, Edynburg, Glasgow, Leeds, Leicester, Liverpool, Manchester, Sheffield, Portsmouth, Aberdeen, Stoke-On-Trent	Islandia	Reykjavik
		Szwecja	Sztokholm, Jönköping, Umea, Göteborg, Malmö, Eskilstuna

Źródło: Opracowanie własne.

W drugim etapie, odwołując się do literatury przedmiotu oraz artykułów prasowych, podjęłam się weryfikacji wiodącego modelu rządzenia i zarządzania wybranych inteligentnych miast, podążając za opracowanymi kryteriami przedstawionymi w tabelach 4 i 7. Zdecydowałam się na wybór dwóch przypadków: